(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

8

కారులో సెక్స్ సీతకి ఆషాఢంలో మొదటి వర్షపు తుంపర. సన్నీకి మనిషి రక్తం మరిగిన పులి రుచి, ఆ అనుభవంలో సీత ఆవేశం పాలే ఎక్కువ. సన్నీకి ఇది కొత్తకాదు. కారుకీ కొత్తకాదు. ఆడపిల్ల ఎలాంటి సందర్భంలో తన కారెక్కుతుందో, ఎలా తన కౌగిట్లోకి వస్తుందో అంతా సన్నీకి తెలుసు. అతని ఆనందంలో కాస్తపాటి అహంకారం ఉంది. అతని నడవడికలో "ఇవన్నీ ఇలాగే జరుగుతాయిలే!" అన్న నిర్లక్ష్యం ఉంది. ఆడపిల్లకీ ఆడపిల్లకీ తేడా ఒకప్పుడు డబ్బు, ఒకప్పుడు విస్కీ, ఒక్కొక్కప్పుడు చిన్న చిన్న వ్యామోహాలు .. కానీ ఎప్పుడూ ముగింపు రాధారీ బంగళాయే! సన్నీకి సీత కొత్త. సీతలాంటి వ్యక్తులు కొత్త. ఆ మనస్తత్వం కొత్త.

సీతకి అది మొదటినుంచీ తెలిసిన అనుభవం, తెలుసుకున్న అనుభవం కాదు. ఆమెకు వయస్సు తెలిసి వస్తున్న కొద్దీ శరీరం ఆ అనుభవానికి ఆరాటపడింది. కానీ సహజమైన సంస్కారం, ఆమెను ఆ అనుభవానికి దూరంగా జరిపింది. కాగా సన్నీ చేతుల్లో వాలడం చాలా మంది ఆడపిల్లలకు ఆట విడుపు. కానీ సీతకు మొదటి విజయం. తనని వంకరగా చూసిన, చదువుకున్న కుర్రాడు తనకోసం పడిగాపులు పడటం ఎంతో కొంత ఆమె అహంభావానికి అందిన రుచి. దానికి కారణం సెక్సేనని ఫ్రాయిడ్ పెట్టిన పేరు. అది సీతకి తెలీదు.

కనక మొదటి అనుభవం సీతకి ద్విగుణీకృతమైన ఆనందాన్ని ఇస్తే, సన్నీకి రొటీను ఆనందాన్నిచ్చింది. కాగా తన నుంచి దూరంగా జరిగే ఆడపిల్ల తన చేతుల్లో వాలిపోవడంగా సరిపెట్టుకున్నాడు.

సాధారణంగా అక్కడే రొమాన్సు ప్రారంభమౌతుంది సిటీ పిల్లల్లో, కానీ సీతకి మొదటి అనుభవమే ప్రారంభమూ, ముగింపూనూ. అంతకంటె ఎక్కువ విలువనివ్వలేదు. ఆ అనుభవంవల్ల పట్ల ఎక్కువ ప్రాముఖ్యాన్ని చూపలేదు.

భక్తిలో తన్మయుడైన భక్తుడికి దేవుడు ప్రత్యక్షమైతే, ఆ దర్శనం కంటే భక్తి రుచే ఎక్కువగా మనస్సుకు నాటినట్టు - సన్నీ ఆకర్షితుడయే స్థాయికి తాను కసిగా పెంచుకున్న సంస్కారం, ఆకర్షితుడైన సన్నీ చేతుల్లో లభించిన ఆనందం కన్న గొప్పగా కనిపించింది.

ఇదుగో ఇక్కడా సంఘర్షణ ప్రారంభమైంది. మొదటిసారిగా సన్నీ జీవితంలో తన వయస్సు, అంతస్తూ, ఐశ్వర్యమూ, విస్కీ, వైభోగం - అన్నీ ఓడిపోయిన సందర్భం ఎదురైంది. ఇది పెద్ద దెబ్బ. తను గేదెలు కాసుకున్న అమ్మాయినని చెప్పినా అతని కళ్ళకు ఊర్వశిలాగా కనిపించింది. ఆనందాన్ని పంచుకున్న అమ్మాయి తన చేతుల్లోనే ఉంటే ఊర్వశిగానే అంగీకరించే వాడు. కానీ ఎప్పుడైతే ఎదిరించిందో.. అనాసక్తి చూపిందో.. ఓటమి కారణంగా 'ఓ గేదెలు కాసుకునే అమ్మాయి తనని ఎదిరించిందే!' అన్న ఆలోచన గొడ్డలి

పెట్టయింది. పట్నం ఆడపిల్ల పేద స్థాయిమనిషి, ఆమె జీవనానికి మొదటి మెట్టు విశ్వాసం. అవసరాన్ని చెప్పు దెబ్బకొట్టి ఆపుకోగలగడం ఆమెకు గర్వకారణం. అందుకనే మరోసారి అనుభవానికి అర్రులు చాచలేదు.

మరొకసారి తనని తలెత్తయినా ఆ అమ్మాయి చూడనందుకు సన్నీ విలవిలలాడిపోయాడు. ఇలాంటి అమ్మాయిని లొంగదీసుకునే ఆయుధాలు తన దగ్గర లేవు. మొదటిసారిగా తన సంపద, తన సెక్సు , తన అంతస్తు ఓడిపోయిన సందర్భమిది. సాధారణంగా ఖరీదైన మనుషుల్లో ఈ ఓటమి తాగుడికి దారి తీస్తుంది. ఆ సందర్భాలలో తాగుడుకు తల వంచడం పిరికితనానికి నిదర్శనం.

తనకు బాగా నచ్చిన, తను మెచ్చిన అమ్మాయిని శాశ్వతంగా తన దాన్ని చేసుకోవాలనుకోవడం పాత కథ. కానీ సన్నీలాంటి వాళ్ళకి పెళ్ళి ఓ గుదిబండ. కాకపోతే తనని లక్ష్యం చేయని సీతని తన వైపుకు తిప్పుకోవాలి. ఎలా ఆమెని దారికి తీసుకురావాలి? చాలా రాత్రులు ఆలోచించాడు. ఆ కారులో ఆమె ఇచ్చిన సుఖం గొప్పదే! కానీ అపూర్వమైనదేమీ కాదు. కారణం సీత ఆ అనుభవంలో తాను ఎక్కువ ఆనందపడింది. సన్నీ అనుభవంలో చాలామంది అమ్మాయిల్ని చూశాడు. బహుశా ఇదే భార్యకి, వేశ్యకీ తేడా ఏమో! ఏమైనా సీత తన భార్యకాదు. కానీ సన్నీ ప్రతికారం తీర్చుకోవడానికి సంప్రదాయం బిగించిన ఆ చట్రమే అవసరమైంది. తన ఆయుధాలు చేయలేని 'డామేజీ' ఆ పిల్లకి మరొక్కటే చేయగలదు.... అదేమిటీ? పెళ్ళి.

ఓ రాతి ఊసుపోక పాత ఫ్రెండుని ఒళ్ళో కూర్చోబెట్టుకుని స్కాచ్ చప్పరించే వేళ ఈ ఆలోచన స్ఫురించింది. అప్పటికి ఒళ్ళో ఉన్న పిల్ల చప్పగా కనిపించింది. ఎదురుగా ఉన్న సముద్రం మీద నుంచి వస్తున్న గాలులు వెచ్చగా అనిపించాయి. మెసానిక్ లాడ్జి పక్క చిన్న గెస్టు హౌస్ ఉక్కగా అనిపించింది. డ్రైవర్ని పిలిచి ఈ అమ్మాయిని దింపేసి రమ్మన్నాడు.

తన అవసరాలకి, తన మేనమామకీ మధ్య ఓ రాయబారి ఉన్నాడు. అతని పేరు భైరవ శాస్త్రి, ఆ అర్ధరాతి శాస్త్రిని పిలిపించాడు.

శాస్రి ఏభయిలో పడి ఆఖరి దశలో ఉన్న మనిషి, రెండుపూటలా సంధ్యావందనం చేస్తాడు. బుద్ధిగా పెళ్ళాంతో కాపురం చేస్తాడు. బుద్ధి తెలిసినప్పటి నుంచి సన్నీ మేనమామ వీరాస్వామి నాయుడు గారికి సేవ చేస్తున్నాడు. శాస్త్రికి స్కాచ్ అంటే వ్యామోహం ఉంది. ఎప్పుడైనా అందమైన ఆడపిల్లని పుణికి ముద్దుపెట్టుకోవడమంటే సరదా ఉంది. ఆ అలవాటు ఆ రోజుల్లో వీరాస్వామినాయుడుగారి కాలం నుంచి వచ్చింది. వారి నాన్నగారి రోజుల్లో సముద్రం దగ్గర దిగిన చేపల కొనుగోలు అయాక మిల్ట్రీ జీపు తీసుకుని కశింకోట రామప్పడు ఇంటికి రాత్రికి వెళ్ళి దారిలో బిస్కట్ బ్రాందీ తాగి, జల్సా చెయ్యడం వీరాస్వామికి అలవాటే! ఆయనకు చేతి సాయం శాస్త్రి. మూడోఝాము వరకు రామప్పడు పిన్ని బుగ్గల్ని సవరించేవాడు శాస్త్రి.

అందుకనే సన్నీ చెడుతిరుగుళ్ళు తిరుగుతున్నాడని నాయుడుగారు ఎగరబోతే.. అది వారసత్వమని చెప్పి ఒప్పించాడు శాస్త్రి. కాగా పెళ్ళయిన కొద్ది కాలానికే కాన్సర్‌తో పోయిన తన ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు కొడుకు సన్నీ. సన్నీ నాయుడుగారి వీక్ పాయింట్. అదే అదనుగా శాస్త్రి సన్నీ వ్యసనాలకు పెట్టుబడిపెట్టసాగాడు. మధ్య మధ్య రెండు మూడు వందలు స్వాహా చెయ్యడం మరిగాడు. స్వాహా చేస్తున్నాడని నాయుడుగారికి తెలుసు. ఆయనకి తెలుసునని శాస్త్రికి తెలుసు. చెడు తిరుగుళ్ళకు పోయే సొమ్ము కాస్తయినా సద్వినియోగం అవుతోందని నాయుడుగారి ఉద్దేశ్యం.

అర్ధరాత్రి పిలుపు రాగానే ఆదరా బాదరగా బయలుదేరాడు శాస్త్రి. హఠాత్తుగా డబ్బు కావలసి వచ్చినా, వచ్చిన అమ్మాయితో తగువు వచ్చిన మధ్యవర్తిగా శాస్త్రి ఉంటాడు. శాస్త్రి రాగానే అసంతృప్తి కలిగించిన విషయం బుగ్గలు పుణకడానికి అమ్మాయి లేకపోవడం.

"పాపేది?" అన్నాడు శాస్త్రి వస్తూనే. ఏ అమ్మాయి అయినా శాస్త్రికి పాపే!

"పంపించేశాను. ముందు ఈ గ్లాసు లాగించు" అన్నాడు చేతికందిస్తూ వీరస్వామి నాయుడు శాస్త్రిని 'ఏమండి' అని పిలుస్తారు. సన్నీ మాత్రం నువ్వు అంటాడు. అది కుర్రతనం తీసుకునే చొరవకింద సరిపెట్టుకుంటాడు శాస్త్రి. కాగా రసికత్వానికి, పెద్దరికానికీ చుక్కెదురు.

"ఏమిటి బాబూ?" అన్నాడు.

అప్పుడు ఎర్ర సీత గురించి చెప్పాడు సన్నీ. కథంతా చెప్పి "సీతని పెళ్ళి చేసుకోదలచుకున్నాను." అన్నాడు.

అదేదో బూతు మాట విన్నట్టు పగలబడి నవ్వాడు శాస్త్రి. సన్నీ రెండో చేతిలో గ్లాసు లాక్కుని గడ గడ తాగేశాడు.

"కొంప తీసి అలాంటి మాటేమైనా ఆ అమ్మాయికి ఇచ్చావా బాబూ?" అన్నాడు.

తల అడ్డంగా తిప్పాడు సన్నీ.

"మరి ఇంతోటిదానికి పెళ్ళెందుకు బాబూ?" అన్నాడు.

"ఏం చేసినా సీత నా దారికి రావడం లేదు. నన్ను కాదనే అమ్మాయి ఉందన్న ఆలోచన తట్టుకోలేకపోతున్నాను."

శాస్త్రికి మత్తు నసాళానికి ఎగదోస్తోంది. "బాబూ! ఈ ప్రపంచంలో వ్యామోహానికి కొన్ని లెవెల్స్ ఉన్నాయి. ఆశలకి కొన్ని స్టేజిలున్నాయి. ఆకలి వేస్తోన్న కుక్కకు రొట్టె ముక్క చూపిస్తే దారికొస్తుంది. అవసరంలో ఉన్నవాడికి డబ్బిస్తే కడుపునిండుతుంది. నీతిని కొనడానికి సవాలక్ష బేరాలున్నాయి. ధర్మాన్ని నెత్తిమీద కాలేసి పాతాళానికి తొక్కేసిన జాతి మనది. ఆ పిల్ల మీ పక్కలోకి రావాలా? మీ ఇంట్లోకి రావాలా?"

మర్నాడు శాస్త్రి వీరాస్వామి నాయుడి బ్రాందీతో స్నేహం కలిపాడు. ఆయన అరసీసా బ్రాందీ తాగి, అరకోడిని ఆరగించి నిద్రపోతాడు. ఆ రోజుల్లో అమ్మాయిల గొడవ ఉండేది. ఇప్పుడు రక్తంలో తియ్యదనం పెరిగాక జీవితంలో తియ్యదనం తగ్గించేశాడు - లేదా తగ్గిపోయింది. కారణం అరకోడి అయ్యాక అప్సరస పక్కలో ఉన్నా ఆయనలో ఎలాంటి చలనమూ కలగకపోవడమే!

అంతా విని "ఆ లంజాకొడుకు అమ్మాయిల్తో తిరిగినా మీరు ఊరుకోమన్నారని నోరుమూసుకున్నాను. ఇప్పుడు ఎవరో గొడ్లుకాసుకునే దాన్ని పెళ్ళిచేసుకుంటానంటే ఎలా ఊరుకోనయ్యా?" అని వాపోయాడు.

"అయ్యా! మీకు మీ మేనల్లుడి సంగతి తెలుసు. అమ్మాయిల సంగతి తెలుసు. ఎవరిని ఎక్కడుంచాలో తెలుసు. అనుకున్నది జరిగే దాకా నిద్రపోకపోవడం మీ రక్తంలో ఉంది. మీ రక్తమే మీ మేనల్లుడిలో కూడా ఉంది. ఆ తర్వాత మీ ఇష్టం..."

"ఆ నా కొడుకుని పీక నులిమి చంపేస్తాను" అని ఎగిరాడు వీరాస్వామి. మాటలో మృదుత్వం లేకపోయినా, మనస్సులో ఎంతో మార్దవం, గుండె నిండా మేనల్లుడంటే అభిమానం కల మనిషి నాయుడు. ఆ విషయం శాస్త్రికి తెలుసు.

మూడు రాత్రులు బ్రాందీ మీద హోరాహోరా పోరాటం సాగించాడు శాస్త్రి నాయుడుతో. మరో మూడు రాత్రులు స్కాచ్‌తో హోరా హోరి రాజీ ప్రయత్నాలు చేశాడు సన్నీతో. రెండూ పొసిగే విషయాలు కావని నిర్ణయానికి వచ్చేసరికి తాగుడు ఎక్కువై కడుపులో అల్సర్ మళ్ళీ బయటపడింది.

ఈ మామా అల్లుళ్ళ తగాదా తన ప్రాణానికి వచ్చిందని తేల్చుకుని - ఇద్దరి బలహీనతలూ తెలిసిన శాస్త్రి ఓ గంభీరమయిన నిర్ణయానికి వచ్చాడు. నాయుడూ పడుకునే సమయానికి, ఆయన రివాల్వర్‌ని దొంగతనంగా బయటికి లాగి, సన్నీకిచ్చి, మొదటి సారిగా అమ్మాయి లేకుండా మాలేకి వెళ్ళిపొమ్మన్నాడు. తన ఫోన్ కాల్ వస్తేనే అక్కడి నుండి తిరిగి రావాలి. అంతవరకూ అతని జాడ ఎవరికీ తెలియాల్సిన అవసరం లేదు.

మర్నాడు వీరాస్వామి నాయుడికి తెలిసిన విషయం, లేదా శాస్త్రి తెలిపిన విషయం సన్నీ ఆయన రివాల్వర్ సూట్ కేసులో పెట్టుకుని ఎక్కడికెళుతున్నాడో చెప్పనయినా చెప్పకుండా మాయమైపోయాడని.

వీరాస్వామి నాయుడు ఆకులాగా ఒణికిపోయాడు. అతని కాళ్ళూ చేతులూ చల్లబడిపోయాయి. ఒక్కసారిగా కూలబడి పసిపిల్లాడిలా ఏడ్చేశాడు.

నాయుడు బేలకావడం శాస్త్రి ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఇప్పుడు నాయుడు పరిస్థితి చూసి శాస్త్రి కంగారు పడిపోయాడు.

9

"పట్నం బాబూ నీ మీద కన్నేశాడటగా?" అంది పంతంగి సీతతో, సీత నవ్వింది. "ఛాన్స్ పోనివ్వకు. లటుక్కున పెళ్ళి సేసేసుకో. పాతికేళ్ళ కిందట మిల్ట్రీకి వెళుతున్న షికారీ బాబుని కట్టుకుని ఉంటే నా బతుకు ఇలా ఉండేది కాదు. మగాళ్ళు మనసు మార్చుకునే లోగానే మనం అతుక్కుపోవాలి." అని హితువు చెప్పింది. నందిత ఒళ్ళంతా తడిమింది. "ఇంక విజయనగరం రావటగా?"

"ఎవరు చెప్పారు?"

"నాన్న"

"ఎందుకని?"

నందిత నవ్వి ఊరుకుంది.

ఓ రోజు నాళయ్య వచ్చి "అయ్య.. రమ్మంటున్నారు." అన్నాడు.

"ఏ అయ్యగారు?"

"పట్నం అయ్యగారు!"

నాళయ్య సరాసరి ఇంటికి వచ్చి చెప్పడం ఇదే మొదటి సారి. ఆశ్చర్యపోయింది. అంతకంటే కోపం వచ్చింది. సన్నీ సాహసాన్ని, కబురు పంపితే వచ్చి వాలుతుందన్న అహంకారాన్ని ఆపాలనుకుంది.

"ఎక్కడున్నారు? వస్తానని చెప్పు"

కావాలని, చాలా అందంగా, చాలా అధునాతంగా తయారయింది సీత. లిప్‌స్టిక్ పెట్టుకుంది. నందిత ఇచ్చిన సెంటురాసుకుంది.

బంగళాలో అడుగుపెడుతూనే షాకయిన విషయం ఏమిటంటే - మధ్య హాల్లో పడక కుర్చీ మీద వీరాస్వామినాయుడు కూర్చుని ఉన్నాడు. సన్నీ ఉంటాడని ఎదురు చూసిన సీతకు ఇది పెద్ద షాక్. పైగా ఈ కొత్త వ్యక్తిని తనెప్పుడూ చూసి ఉండలేదు.

నాళయ్య మెట్ల పక్కనే ఆగి "ఇదే బాబూ సీత" అన్నాడు భయం భయంగా.

వీరాస్వామి గళ్ళలుంగీ, గుడ్డ బనీనూ వేసుకున్నాడు. లంక చుట్ట కాలుస్తున్నాడు. సీతని మొదటిసారి చూసి నిర్ఘాంతపోయాడు. ఆ మారుమూల... మచ్‌ఖండ్ ప్రాజెక్టు ప్రాంతంలో సన్నీని ఓ అమ్మాయి ఆకర్షించిందంటే నమ్మలేకపోయాడు. పల్లెటూరి మనిషి సన్నీలాటి మోడర్న్ అబ్బాయిని ఎలా ఆకర్షించిందా అని ఆశ్చర్యపోయాడు. వీరాస్వామి దృష్టిలో, అనుభవంలో కేవలం డబ్బు, అంతస్తు ఈ రెండే ఎవరినైనా ఆకర్షిస్తాయని తెలుసు. కానీ సీతను చూసి, మిసమిసలాడే ఆమె యవ్వనాన్ని చూసి - సన్నీని గాక ఎవరైనా ఆకర్షించగలదని అర్థం చేసుకున్నాడు.

షాక్ నుంచి తేరుకోవడానికి కాస్సేపు పట్టింది వీరాస్వామికి, సీత ఆశ్చర్యంగా నాళయ్య కేసి చూసింది. "పెదబాబుగారు.. దండమెట్టు" అని గొణిగాడు.

కానీ దండం పెట్టలేదు సీత.

"దీని బాబేడిరా?" అన్నాడు వీరాస్వామి.

"మంచం మీదున్నాడు బాబూ, కాలు చితికిపోయింది."

"ఈడ్చుకురా ఆ నా కొడుకుని, దీనితో ఏం మాట్లాడతాను.. వాడితో తేల్చుకోవాలి" అన్నాడు ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ.

తుపాకీ పేల్చినట్లు తుళ్ళి పడ్డాడు నాళయ్య. వీరాస్వామి కూడా ఒక్క క్షణం బిత్తరపోయి అంతలో తేరుకుని పగలబడి నవ్వాడు.

"ఊఁ. కూత నేర్చిన గుంటే! సన్నీగాడు బోర్లా పడ్డాడంటే ఆశ్చర్యం లేదు. మగాడిని మరగడం కూడా కొత్తకాదేమో!" అన్నాడు దగ్గరికి వచ్చి. సీత రక్తం మరిగింది.. దగ్గరికి వచ్చిన వీరాస్వామి నాయుడూ చెంప పగిలేలా కొట్టింది. అది చూసి నాళయ్య ఏడుపు లంకించుకున్నాడు.

"ఓర్నాయనో! ఇది బతకదు. సచ్చిపోతుంది. పెదబాబు సంపేత్తారు. ఓసి నీ యవ్వ. చిన్నంతరం, పెద్దంతరం లేని నా!" అంటూ హాల్లోకి పరిగెత్తుతూ వచ్చాడు. వీరాస్వామి నాయుడు ద్వారం దగ్గరే నాళయ్యని ఆపాడు. "వెళ్ళి నీ పని చూసుకోరా" అన్నాడు సీతనే గమనిస్తూ.

"బాబూ.. ఇది మంచి పిల్లే బాబూ! దూకుడు మనిషి. దాని బదులు నేను కాళ్ళట్టుకుంటాను. అది సచ్చిపోతే ఆళ్ళయ్య.."

"పోరా" అని కసిరాడు నాయుడూ. ఏడుస్తూనే శాపానార్థాలు పెట్టుకుంటూ మెట్లు దిగి వెళ్ళాడు నాళయ్య.

ఆశ్చర్యం.. సీతకి భయం వెయ్యలేదు. చదువు నేర్పిన సంస్కారం, చదువురాని ఆడపిల్ల మొండి ధైర్యాన్ని చంపలేదు. కాగా.. అన్యాయాన్ని, కుసంస్కారాన్ని ఎదిరించే సాహసాన్ని ఇచ్చింది.

"క్షమాపణ చెపుతావే?"

"చెప్పను. అంతేకాదు. మీరు కూసిన తప్పుడు కూతలకు. క్షమాపణ చెప్పేవరకూ మీతో మాట్లాడాల్సిందేమీ లేదు." అని చరచరా బయటికి నడిచింది.

"ఆగు..." దారికి అడ్డువచ్చాడు. వీరాస్వామికి ఇలాంటి వ్యక్తిత్వం కొత్త.

"ఏంటే నీ పొగరు?"

"కేవలం డబ్బున్నంత మాత్రాన మీకింత పొగరుంటే - నిజాయితీగా నేలమీద నిలబడి బతికే నాకు పొగరుంటే తప్పా?"

"ఆ డబ్బుని చూసే కదా మా వాడి పక్కలోకి దూరావు?"

వీరాస్వామి నాయుడికి ఎక్కువ చదువులేదు. ఉన్న చదువూ, దానివల్ల వచ్చిన కాస్త పాటి 'పాలిష్' కోపం ఎక్కువవుతున్న కొద్దీ పోతుంది. ఇప్పుడా స్థితిలో ఉన్నాడు.

ఆ మాటతో చాలా విషయాలు అర్థమయ్యాయి సీతకి.

"ఓహో! ఇది మీ మేనల్లుడు మీకు చెపితే తెలుసుకున్న విషయమా? మీ అంతట మీరే తేల్చుకున్న విషయమా?"

"ఏం నిజం కాదా?"

"చూడు మిష్టర్ మైనర్ బాబు డబ్బున్న మేనమామా! *పేడ పురుగు అతి నీచమైన వాతావరణంలో బతుకుతుంది. కానీ దాని బతుకులో దానికో గర్వముంది.* కానీ గొప్పగా బతుకుతున్నామనుకునే మీలాంటి గొప్పవాళ్ళ మధ్య చాలా పేడపురుగులున్నాయి."

"నువ్.."

"మాట పూర్తికానివ్వండి! కారెక్కి విశాఖపట్నం సరాసరి వెళ్ళండి. మీకున్న డబ్బూ, అంతస్తూ మూడు జన్మలదాకా ఉన్నా, మీ సన్నీ నీడ కూడా చూడడానికి సిద్ధంగా లేదని నా మాటగా మీ మేనల్లుడితో చెప్పండి. ప్లీజ్ దయచేసి ఈ కారణంగా ఈ బంగళాకి మళ్ళీ రాకండి!" అని చరచరా వెళ్ళిపోయింది సీత. బయటికి వచ్చిందే కానీ ఆవేశం, ఆ మనిషి అన్న మాటలూ చెవుల్లో గింగుర్లెత్తిస్తున్నాయి. చెట్ల మధ్య నుంచి నడిచి నడిచి జగన్నాధ స్వామి గుడి అరుగు మీద కూర్చుని బోరుమని ఏడ్చేసింది. *ఒక్కొక్కప్పుడు అవమానాన్ని ఎదిరించే సాహసం కూడా బాధపెడుతుంది.*

*****

ఆ సాయంకాలం పళ్ళు పట్టుకుని జాలయ్య ఇంటిముందు కారు దిగాడు వీరాస్వామి నాయుడు. ఈ పాటికి విశాఖపట్నం వెళ్ళిపోయి ఉంటాడనుకుంది సీత. కారునీ, అతన్ని చూసి, ముఖ్యంగా తన ఇంటి ముందు చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. అంతకు మించి భయపడింది.

తండ్రి ఆరోగ్యం బాగాలేదు. ఇలాంటి సమయంలో ఈ పిడకల వేట ఇక్కడ జరగడం బొత్తిగా ఇష్టంలేదు.

నాళయ్య కారు వెనుక నడిచి వచ్చాడు. జాలయ్యకి వీరాస్వామి నాయుడు గారి పేరు తెలుసు. ఆయన్నెప్పుడూ చూడలేదు. ఇప్పుడాయన తాను ఇంటికి స్వయంగా రావడం చూసి కంగారు పడిపోయాడు. సైరంధ్రి. పక్కన ఉంది. మెల్లిగా లేచి, వీపు దగ్గర తలగడా వేసి కూర్చోపెట్టింది.

చాలా ఇబ్బందిగానే రెండు చేతులూ ఎత్తి నమస్కారం చేశాడు జాలయ్య.

నాళయ్య వీధి గుమ్మం దగ్గర నిలబడిన సీత పక్కకి వచ్చి అన్నాడు "నువ్వు నక్కని తొక్కావే! అయ్యగారికి నీ మీద కోపం రాలేదు. ఇప్పటికన్నా మించిపోయింది లేదు. ఆయన దేవుడూ మా రాజు, కాళ్ళమీదపడిపో!" అన్నాడు.

సీతకి నవ్వొచ్చింది. ఇలాంటి దేవుళ్ళ గురించి చాలా విన్నది ఇప్పటికే. సీత జుత్తు అందలేదు నాయుడికి. కాళ్ళ బేరానికి వచ్చాడు. కానీ తన అవసరం అతనికేమిటి?

కారెక్కుతూ ఆగి, సీతని చూసి, "నీ పేరు కూడా అడగలేదు" అన్నాడు వీరాస్వామి.

"ఎర్రసీత, బాబూ!" అన్నాడు నాళయ్య, సైరంధ్రి, చూరు పట్టుకు నిలబడింది. అప్పటికే వీధిలో పది పదిహేనుమంది పోగయ్యారు. జాలయ్య ఏదైనా తప్పుచేశాడేమోనని ముక్కు మీద వేలేసుకు చూస్తున్నాడు. రోడ్డు మీద హత్య జరిగితే ఏర్పడే ఉద్రిక్తత వాతావరణంలో కనిపిస్తోంది. జాలయ్య ఇంటి ముందు నాయుడి కారు – ఆ ఊరి వాళ్ళకి ఆరునెలలు మాట్లాడుకునే గ్రాసం.

కారు తలుపు తీసి, "కారెక్కు!" అన్నాడు సీతతో. ఎక్కనని మొరాయించడం కన్నా ఎక్కడం వల్ల సమస్య త్వరగా పరిష్కారమవుతుందనిపించింది. మరోమాట చెప్పకుండా కారెక్కింది.

కారు లాస్మూఫుట్ వైపు నడుస్తోంది. సీత మాట్లాడలేదు. ముందు కూర్చున్న వీరాస్వామి నాయుడు మాట్లాడలేదు. దాదాపు పదికిలో మీటర్లు దాటాక ఎడమ చేతి వైపు కారుతో పాటు పరుగులు తీస్తున్న జీడి మామిడి తోటల దగ్గర కారు ఆపించాడు.

అప్పటికి సాయంకాలం మాగన్ను పెట్టింది.

"చూడు, సీతా! నిన్ను.. నేను.. నాకు మాట్లాడడం సరిగా రాదు."

"అదే మంచిది. ఏం చెప్పాలనుకున్నారో సూటిగా చెప్పండి."

"నిన్ను మావాడు పెళ్ళి చేసుకుంటానంటున్నాడు."

సీత నిర్ఘాంతపోయింది. "వాట్?"

"అది నాకిష్టంలేదు."

అంతే రూఢిగా చెప్పింది – "నాకూ ఇష్టంలేదు. ఇంక ఊళ్ళోకి పోదామా?" అంది.

వీరాస్వామి నాయుడు కంగారు పడిపోయాడు. అసలు సమస్య ఏమిటి? ఇష్టంలేని సీతని పెళ్ళికి ఒప్పించడమా? అది తన కిష్టం లేదు. అది ఆమెకీ ఇష్టంలేదు. సన్నీని వదిలి పెట్టడానికి సీతకి ధర కట్టాలని, అవసరమైతే బెదిరించాలనీ వచ్చాడు కానీ సమస్య ఇంత తేలికగా పరిష్కారమైంపోతుందని...

"డామిట్! నిన్ను చేసుకోకపోతే ఆ నా కొడుకు చచ్చిపోతానంటున్నాడు" విసుగ్గా అన్నాడు.

"మీరు దిగిన బంగళాలో ఎంత మందితో మీ మేనల్లుడు ఆ మాటన్నాడో మీకు తెలుసా? అమ్మాయిల శరీరం రుచి మరిగిన వాడు చచ్చిపోడు. డోంట్ వర్రీ మీ మేనల్లుడు చచ్చిపోయే రకం కాదు!"

"నా రివాల్వర్ ఎత్తుకు పోయాడు."

నవ్వింది సీత, "అది ఎటువైపు పేలుతుందో కూడా మీ వాడికి తెలిసి ఉండదు."

వీరాస్వామి నవ్వాడు. "సీతా! నీలాంటి అమ్మాయిని చూస్తాననుకోలేదు" అన్నాడు.

"కానీ మీ సన్నీకి మీలాంటి పెద్దలెవరో ఉండే ఉంటారని నేననుకున్నాను."

"అంటే...?"

"డబ్బుండి, డబ్బు ఏం చెయ్యాలో తెలియని, దానితో గర్వాన్ని పెంచుకుని ఆ గర్వాన్ని తన వాళ్ళకి వారసత్వంగా ఇచ్చి, తను దురలవాట్లను తమ వాళ్ళలో చూసుకుని ఆనందిస్తూ... మీరంతా సైకిక్ పెర్వర్ట్స్. మీలాంటి వాళ్ళని అమ్మాయిలు ప్రేమించరు. మీ డబ్బుని ప్రేమిస్తారు. మీ పెళ్ళాలూ మీరంటే బోర్రై ఉంటారు. చేతనైతే మీ నుంచి పారిపోవాలనుకుంటారు. మీ ఆత్మ వంచన వాళ్ళకి పెద్ద కారాగారం. ఐ యామ్ గ్లాడ్ ఐ హేట్ సన్నీ! ఇది వరకు కన్నా ఇప్పుడు మరింత అసహ్యించుకుంటున్నాను!" కారులో ఎక్కి కూర్చుంది.

వీరాస్వామి వెంటనే కారెక్కలేదు. తలుపు దగ్గరికి వచ్చి నిలబడ్డాడు.

"సీతా! ఈ ప్రాజెక్ట్ దగ్గరకి వచ్చినప్పుడు నిన్ను డబ్బుతో కొనాలని చాలా ధైర్యంగా చెక్కుబుక్కు పట్టుకొచ్చాను. వీలైతే, నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోకుండా తప్పించాలని వచ్చాను. నీ మీద నాకు గౌరవం పెరిగిపోయిందనుకోకు! కానీ, నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం వల్ల మా వాడికేం నష్టం లేదని తెలుసుకున్నాను. నీ కభ్యంతరం లేకపోతే... సన్నీని..."

సీత చటుక్కున కారుదిగింది, "మీకంటే మీ మేనల్లుడు చాలా రెట్లు నయం! తను అనుభవించిన దాన్ని తనకి కావాలనుకున్నాడు. అతను కావాలనుకున్న దాన్ని మీరు ఖరీదు చెయ్యాలనుకుంటున్నారు. ఇద్దరికీ తెలియని విషయం ఏమిటంటే, నేను కొనుగోలు చేసే వస్తువును కాదని. మీరు ప్రస్తుతం పడే రాజీలోనూ మీ అహంకారం ఉంది. నాకు అర్హత లేని అంతస్తుని - మీ గొప్ప మనస్సుతో సంపాదించి పెడతారన్న ఔదార్యం ఉంది. మీ పెద్దరికం ఉంది. కానీ మైడియర్ మైనరు బాబు మేనమామగారూ! మీ దయ, బిచ్చం నాకక్కరలేదు. కారు డ్రైవర్ని పిలుస్తారా? నన్ను నడిచి ఊరు చేరమంటారా?"

కారు వెనక్కి తిరిగింది. మరునాడు వీరాస్వామి నాయుడు పట్నం వెళ్ళిపోయాడు. తెల్లారేసరికి ఊరు ఊరంతా గుప్పుమంది. ఎర్రసీత నాయుడింటి కోడలు కాబోతుందని. నెల రోజుల్లో వియ్యమందడానికి సన్నీ బాబుతో సహా సర్వలాంఛనాలతో నాయుడు వస్తాడని. చిన్నమ్మ, సైరంధ్రి, అంత అస్వస్థతలోనూ జాలయ్య ఉప్పొంగిపోయారు. సీతకి దక్కబోయే అదృష్టానికి నాళయ్య, పంతంగి, యాదయ్య, నిషిత్ నాయక్ అంతా ఆనందపడ్డారు. కాస్త ఆశ్చర్యపోయినా, నందిత ముందుగా నమ్మలేదు. కానీ అది నిజమేనని అలిసి సీత జీవితం బాగుపడుతున్నందుకు ఆనంద పడింది.

సీత మాత్రం కుతకుత ఉడికిపోయింది. నసాళానికి పాము విషం ఎక్కినట్టు విలవిలాడిపోయింది. ఈ పెళ్ళి ఆత్మ గౌరవానికి తీరని దెబ్బ నాయుడు అంతస్తుకి ఆస్తికీ గొప్ప కితాబు.

సీత చాలా రాత్రులు నిద్రపోలేదు. ఏది ఏమైనా నెల రోజులు తిరగనివ్వలేదు. నాయుడూ, సన్నీతో బయలుదేరి మచ్ఖండ్‌కి వచ్చే ఆగత్యం రాలేదు.

నెలతిరగకుండా సీత పెళ్ళి కొండలరావుతో జరిగిపోయింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments